

Ένας άντρας μέσα σε ένα αερόστατο το συνειδητοποιεί ότι έχει χαθεί. Μειώνει ύψος και βλέπει έναν άλλο άντρα από κάτω. Κατεβαίνει κι άλλο και φωνάζει:

- "Συγγνώμη, μπορείτε να με βοηθήσετε; Υποσχέθηκα σε ένα φίλο ότι θα τον συναντούσα εδώ και μια ώρα, αλλά δεν ξέρω πού είμαι".

Ο άντρας από κάτω του απαντάει:

- "Είσαι σε ένα αερόστατο ζεστού αέρα σε ύψος περίπου δεκαπέντε μέτρων. Βρίσκεσαι στις 38 μοίρες ανατολικά γεωγραφικό μήκος και στις 23 μοίρες βόρεια γεωγραφικό πλάτος".

- "Μήπως είσαι κομπιουτεράς;" ρωτάει ο αιωρούμενος.

- "Ναι, είμαι", λέει εκείνος στο έδαφος. "Πώς το κατάλαβες;"

- "Κοίτα, ότι μου είπες είναι τεχνικά σωστό, αλλά δεν έχω ιδέα τι να κάνω με την πληροφορία που μου έδωσες και το γεγονός παραμένει ότι είμαι ακόμα χαμένος. Είλικρινά, δε με βοήθησες και πολύ ως τώρα".

Ο από κάτω λέει:

- "Κι εσύ πρέπει να είσαι Manager".

- "Πράγματι! Εσύ πώς το κατάλαβες;"

- "Κοίτα, δεν ξέρεις πού είσαι, ούτε πού πας. Έχεις ανέλθει στο ύψος σου χάρη σε μια μεγάλη φούσκα. Έδωσες μια υπόσχεση που δεν γνωρίζεις πώς να την κρατήσεις, και περιμένεις από τους από κάτω σου να λύσουν τα προβλήματά σου. Το θέμα είναι ότι βρίσκεσαι ακριβώς στην ίδια κατάσταση όπου βρίσκόσουν πριν με ρωτήσεις, αλλά, κατά κάποιο τρόπο, τώρα μοιάζει να είναι δικό μου σφάλμα".

Δεν είναι δυστυχώς σπάνιο το φαινόμενο να βρίσκονται λάθος άτομα σε υψηλές και καίριες θέσεις εργασίας. Άτομα που αναρριχούνται είτε με μέσον, είτε με ύπουλους τρόπους, είτε σκάβοντας το λάκκο συναδέλφων προκειμένου να πετύχουν μια πολυπόθητη θέση για να εξασφαλιστούν.

Δεν είναι τυχαίο που πολλά ικανότατα άτομα βρίσκονται με το πέρασμα του χρόνου εκεί ακριβώς που ξεκίνησαν: στην βάση της εργασιακής πυραμίδας. Λίγο η κακή τύχη, λίγο οι συγκυρίες, λίγο η εξυπνάδα των υπολοίπων είναι αρκετά για να δεχθούν ώθηση προς ...τα πίσω!

Με την κρίση βέβαια των ημερών μας στους εργασιακούς χώρους, φαίνεται να μην έχει σημασία πλέον η επιτυχία και πρόοδο όσο η επαγγελματική επιβίωση.

Το παιχνίδι της επαγγελματικής εξέλιξης απαιτεί σωστή προετοιμασία σε μια 'δυναμική' αγορά εργασίας με προοπτικές για μια αξιόλογη καριέρα.

Έπεσε στην αντίληψή μου τις προάλλες ένα ενημερωτικό φυλλάδιο σχετικά με κάποια σεμινάρια που διεξάγονται για επαγγελματική ανέλιξη και εξέλιξη,

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

άνοδο και επιτυχία στο χώρο εργασίας και βελτίωση καριέρας. Προβληματίστηκα αρκετά, μπορώ να πω, για το πως φτάσαμε στο σημείο να χρειαζόμαστε σεμινάρια και καθοδήγηση λες και είμαστε απροσάρμοστοι. Λες και δεν ξέρουμε τί μας ενοχλεί, τί μας φταίει για την στασιμότητα στην οποία έχουμε πέσει, λες και χρειαζόμαστε άλλους για να μας υποδείξουν πόσα γνωρίζουμε πάνω στη δουλειά μας...

Ο κάθε άνθρωπος γνωρίζει τις δυνατότητες του, τις φιλοδοξίες του... Γνωρίζει ακριβώς που μπορεί να φτάσει για να κάνει μια λαμπρή καριέρα. Το θέμα είναι εάν έχει τη δύναμη να 'βά-

σπεράσει στα πρώτα βήματα της επαγγελματικής του καριέρας.

Θυμάμαι πριν αρκετά χρόνια ένα γνωστό μας που είχε έρθει από το χωριό για να δώσει εξετάσεις για να μπει στον ΟΣΕ. Μορφωμένο παιδί, ικανό. Δεν είχε όμως θέληση. Έμπαινε σε ένα εργασιακό πεδίο που ουσιαστικά δεν τον ενδιέφερε. Κάθε πρωί λοιπόν έβγαινε στο μπαλκόνι, κοιτούσε τον καιρό και μονολογούσε 'ωραία μέρα για κυνήγι σήμερα'... Ήταν ποτέ δυνατόν αυτός ο άνθρωπος να επιτύχει στην δουλειά του ή να συμβιβαστεί; Αυτός ο νεαρός μου θύμιζε το γνωστό παραμύθι του γύφτου που τον πηγαίνανε για βασιλιά και στο δρόμο έλεγε 'έ, ρε ξύλα για κάρβουνα'...

Ένα είναι σίγουρο: υπό τύπου ανέκδοτου καυτηριάζονται τα πιο παράξενα της κοινωνίας μας. Ευτυχώς που μπορούμε και γελάμε με τα χάλια μας!

Απολαύστε το!

Ο πρόεδρος και ιδιοκτήτης μιας με-

Λάθος άτομα σε λάθος θέσεις

του χρόνου εκεί ακριβώς που ξεκίνησαν: στην βάση της εργασιακής πυραμίδας. Λίγο η κακή τύχη, λίγο οι συγκυρίες, λίγο η εξυπνάδα των υπολοίπων είναι αρκετά για να δεχθούν ώθηση προς ...τα πίσω!

Με την κρίση βέβαια των ημερών μας στους εργασιακούς χώρους, φαίνεται να μην έχει σημασία πλέον η επιτυχία και πρόοδο όσο η επαγγελματική επιβίωση.

Το παιχνίδι της επαγγελματικής εξέλιξης απαιτεί σωστή προετοιμασία σε μια 'δυναμική' αγορά εργασίας με προοπτικές για μια αξιόλογη καριέρα.

Έπεσε στην αντίληψή μου τις προάλλες ένα ενημερωτικό φυλλάδιο σχετικά με κάποια σεμινάρια που διεξάγονται για επαγγελματική ανέλιξη και εξέλιξη,

λει το καλύτερό του πόδι μπροστά'. Δεν συμφωνώ ότι πρέπει κανείς να αποκτήσει συγκεκριμένη 'στάση' και 'συμπεριφορά' για να επιβιώσει και να κερδίζει τις εντυπώσεις των προϊσταμένων... Όταν κανείς 'υιοθετεί' μια συμπεριφορά γρήγορα θα την ξεχάσει.

Βασικοί παράγοντες για να επιτύχει κανείς είναι η ικανότητα, η αποφασιστικότητα και η θέληση...

Γιατί αλίμονο, εάν δεν διαθέτει κανένα από αυτά τα τρία προσόντα και απλά 'καλλιεργεί' το έδαφος για να ανέβει, ίσως και να του χαμογελάσει η τύχη... προσωρινά. Η ουσία είναι αν θα αντέξει στην κορυφή χωρίς να γελοιοποιείται και να χρειάζεται να αντιμετωπίζει καθημερινά δυσκολίες που θα έπρεπε ουσιαστικά να τις είχε προ-

γάλης εταιρίας φωνάζει έναν υφιστάμενο να τον δει προσωπικά στο γραφείο του.

- «Γιώργο, σε προσέλαβα πριν από ένα χρόνο για να ξεχωρίζεις την αλληλογραφία της εταιρείας. Σε δύο μήνες έγινες γραμματέας και μετά από άλλους τρεις μήνες έγινες πωλητής. Αφού πέρασαν άλλοι τρεις μήνες πήρες προαγωγή σε διευθυντή πωλήσεων και εδώ και ένα μήνα έγινες γενικός διευθυντής. Τώρα σκέφτομαι να βγω στη σύνταξη και να σε αφήσω να πάρεις τη θέση μου. Τι έχεις να πεις για όλα αυτά;»

- «Εεε... ευχαριστώ...»

- «Ευχαριστώ; Μόνο ένα σκέτο ευχαριστώ;»

- «Εεε... ευχαριστώ, μπαμπά...»

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΥΤΣΑΒΕΛΗΣ: Ο πλανόδιος φωτογράφος του Πωγωνίου

Φωτογραφίες για δελτία ταυτότητας, φωτογραφίες από γάμους, πανηγύρια, πορτρέτα σκεπτικά, οικογενειακά, σκηνές στο χωράφι, τοπία, παιδιά στο δρόμο, γυμνάσια... μικροκόσμοι μιας κοινωνίας στα χωριά του Πωγωνίου, στην Ήπειρο, στην εσχάτη της Ελλάδας.

Για μισόν αιώνα, από το 1935 έως το 1980, ο Θανάσης Κουτσαβέλης τριγύριζε φωτογραφίζοντας τη δύσκολη, για πολλά χρόνια, ζωή στα χωριά του Πωγωνίου. Ήταν μία γνώριμη και αγαπητή φιγούρα, με την παλιά μηχανή, σαν φυσαρμόνικα, και το ξύλινο τρίποδο.

Στα χρόνια που φωτογράφιζε ο Θανάσης Κουτσαβέλης τα αγαπημένα του χώματα και τους γνώριμους του ανθρώπους, συγκέντρωνε έναν θησαυρό, που αποτελεί σήμερα ντοκουμέντο για την

περιοχή.

Ο γιος του Θανάση, ο Κώστας Κουτσαβέλης, που κρατά ακόμη την παλιά φωτογραφική μηχανή του πατέρα του, συγκέντρωσε μεγάλο μέρος αυτού του φωτογραφικού αρχείου και σε συνεργασία με την τοπική κοινωνία διοργάνωσε πέρσι στο Κοινοτικό Κατάστημα Πωγωνιανής, έκθεση, στη μνήμη

του πατέρα του, με τίτλο "Το Πωγώνι χθες και σήμερα - Πενήντα χρόνια φωτογραφίας" - έκθεση που αποτυπώνει με διαχρονική συνέχεια την τοπική κοινωνία.

Η έκθεση εγκαινιάστηκε από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια, ο οποίος στο βιβλίο επισκεπτών έγραψε: "Μεγάλη η συγκίνησή μου γι' αυτή τη θανάσια δουλειά και την προσπάθεια. Και τι δεν μας προκαλεί να θυμηθούμε, σ' αυτήν εδώ τη γη, το μικρό χωριό που ζήσαμε τα παιδικά μας χρόνια, που μάθαμε τα πρώτα μας γράμματα και μεγαλώσαμε με πολλά και μεγάλα όνειρα, κρατήσαμε στην καρδιά μας όλα αυτά τα πολύτιμα και η συγκίνησή μας είναι άφατη".

Ο Θανάσης Κουτσαβέλης με τη μηχανή στο τρίποδο για φωτογραφίες τύπου ταυτότητας - 1975

Ο Παναρκαδικός Σύλλογος ΝΝΟ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ

ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ

το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2009 από ώρα 7 μ.μ.

στο Ashbury Panarcadian Club 51A King St., Ashbury

Διασκέδαση με το καλλιτεχνικό μουσικό πρόγραμμα του κλάμπ. Είσοδος μετά φαγητού για μεγάλους \$40. Παιδιά κάτω των 12 ετών \$15.

13074

Για κρατήσεις τηλεφωνείτε στους:

- Γιώργο Αργυρόπουλο 9211 4290
- Πήτερ Σουλελέ 0411 147 258
- Κων. Κούρτη 9349 8190